այս կորովի գունդը կը հասնէր Սմբատաւանի առջեւ ճիշտ այն ժամանակին, որ արա բացիք հողապարսպին հետ կռուելով ներս խուժելու մօտ էին, Գուրգէն չէր այս անգամ խումբին դիւցազնը. Աշոտ մոլեգին կոտորածի մը սկիզբը տուաւ, եւ Գուրգէն աչքը միշտ նորա վրայ երկու-երէք անգամ զինքն ազատեց վտանգներէ: Արաբացիք երկու սուրի մէջ մնացած սաստիկ ջարդուեցան եւ հազիւ քանի մը հոգի փախստական կրցան Կարս դառնալ: Աւանին շուրջը իրենց մեռեալներով ծածկուեցաւ, եւ քանի մը օր Ճորոխ դիակներ Սեւ ծով կը տանէր: Նոյն գիշերը աւանին բնակիչքը այս օգնական զօրքն իբրեւ եղբայր հիւրընկալեցին, որք իրենց թողին թշնամուոյն աւարը, որպէսզի վնաս կրեալ գիւղացուոց բաժնուի: Այս առաջարկութիւնը, որ Յովնան ըրած էր, իբրեւ պատգամ ընդունէ լի եղաւ զինուորն երէն, եւ այն խեղճերը, որոնց գիւղերն արաբացի կրակեն կը մխար եւ ամէն բանէ ղրկուած էին եւ իրենց անձինքը միայն ազատած՝ յուսահատ ապագայն կը մտածէին, հիմա առաջինեն աւելի զիրենք հարուստ գտնելով՝ ուրախութեան հանդէս կը տօնէին:

Երբ առաւօտուն Իշխանիկ՝ զօրավարաց կը յայտնէր թէ վայել էր իրենց այցելութիւն ընել վանքը իշխանուհուոյն, Աշոտ անձայն կը մտածէր, իսկ Յովնան.

— Ձեզ երթալ կարծեմ պէտք է, բայց ինձ համար կարեւորութիւն չեմ տեսնէր. մանաւանդ թէ ժամ առաջ պէտք է որ ես Սասուն դառնամ,— ըսաւ վճռողական ձայնիւ:

Հազիւ թէ ինք այս խօսքերը զրուցեց, մեզ ծանօթ Թադոս հայրիկ ներս մտաւ եւ ողջունելով զամենքը.

— Տեա՛ք, Վասկանուշ իշխանուհին ձեզ իւր շնորհակալութեան այցէ էութիւնը կ'ուզայ ընելու,— ըսաւ, եւ հազիւ թէ խօսքը լմնցուց ահա իշխանուհին ինքն ներս մտաւ, շրջապատեալ չորս-հինգ պառաւ կոյսերէ, ողջունեց զամենքը եւ նստաւ: